

Svar på interpellation 2006:40 av Inga-Britt Backlund (kd) om vård för vuxna asylsökande

Inga-Britt Backlund har frågat mig följande:

- Anser du att denna begränsade vård att särbehandla vissa patientkategorier är etiskt försvarbar och lever upp till principen om alla människors lika värde?
- Anser du att konsekvenserna av en begränsad tillgång till sjukvård under de ibland långa tidsperioder av väntan i asylprocessen är rimliga?
- Har du för avsikt att vidta några åtgärder för att säkerställa förutsägbarheten och upprätthålla rättssäkerheten för dessa patienter?
  - Om ja, när och vilka åtgärder?
  - Om nej, varför inte?

Som svar vill jag anföra följande:

1996 kom Landstingsförbundet och staten överens om att landstingen från och med 1997 skulle överta ansvaret för sjukvård åt asylsökande från staten. Staten behöll hela det ekonomiska ansvaret för de asylsökande. Den vård staten betalar för är ”omedelbar vård och vård som inte kan anstå” för vuxna asylsökande. Barn 0 – 18 år får däremot fullständig hälso- och sjukvård samt tandvård. Landstingen ska också tillhandahålla tolk, sjukresor, hjälpmedel, mödravård, förlossningsvård, vård vid abort samt vård och åtgärder enligt smittskyddslagen. Vad som är ”omedelbar vård och vård som inte kan anstå” är en medicinsk bedömning, som görs av ansvarig läkare.

Ett mera vittgående åtagande från landstingens sida kan inte göras utan ändringar i de lagar och förordningar som reglerar verksamheten. Det är en fråga för riksdag och regering att ta ställning till om nuvarande regelsystem behöver förändras. Jag tycker att det är angeläget att vi i Sverige tar ett ansvar för att den som söker asyl här får ett värdigt bemötande och tillgång till de välfärdstjänster som man är i omedelbart behov av för att behålla sin hälsa och inte fara illa. Samtidigt är det rimligt att tillträdesrätten till övriga välfärdstjänster är beroende av beviljandet av uppehållstillstånd och därmed konstaterande av giltiga asylskäl. En ordning där vi bekostar till exempel hälso- och sjukvård åt medborgare i andra länder utan denna prövning riskerar att leda till orimliga konsekvenser.

Därmed anser jag interpellationen besvarad.

Inger Ros (s)